

Târziu de vară până-n seară

Adina Coltea

Sub o apă
pe o piatră
cât privirea s-o încapă
într-un ochi uitat de gând
curge trup de necuvânt...

Sub un lemn
pe o cenușă
cât o șoptă strânsă ghem
într-un vis jucat pe foc
arde sânge la mijloc...

Sub o stea
pe o lumină
cât timp noaptea rățăcea
într-o rază plânsă-n pas
tremură cercu-n compas...

Din pământ
cu țipăt strâmt
se aude toamna.